

Vliegvisgroep

The Leader

Colofon vliegvisgroep “The Leader”

The Leader is de vliegvisgroep binnen de Algemene Utrechtse Hengelaars Vereniging. (AUHV) The Leader is opgericht op 19 april 1993.

Dagelijks bestuur:

Gerrit van Middelkoop, bestuurslid.
Kraageend 8, 3435 VN Nieuwegein, tel. 030-6050307.
e-mail: gerrit.vanmiddelkoop@telfort.nl

Wilbert Goes, beheerder website.
Beverakker 10, 3994 EL Houten, 030-6372414.
e-mail: wgoes@hetnet.nl

Francesco Gentili, werpinstructie.
Jachthoeve 28, 3992 NV Houten, tel. 030-2871898.
e-mail: f.gentili61@gmail.com

Carlo Rutjes, penningmeester.
Secretaris Versteeglaan 8, 3451 XJ, Vleuten.
e-mail: CarloRutjes@hotmail.com

Ad Werdekker, redactie en ledenadministratie.
Pol de Monthove 12, 3437 BK Nieuwegein, tel. 030-6090416.
e-mail: adwerdekker@ziggo.nl

Aanmelding lidmaatschap The Leader:

Geef via de e-mail uw naam en adres door aan de ledenadministratie:
adwerdekker@ziggo.nl en maak €17.50 over op rekening van de penningmeester,
629563691, t.n.v. Carlo Rutjes inzake vliegvisgroep The Leader van de ABN-
AMRO-bank.

Contributie voor de leden: €15.00 per jaar.

Bindavonden 2e helft 2011:

De bindavonden worden gehouden bij de Petanque Vereniging Nieuwegein aan de Galecopperzoom 1 te Nieuwegein, aanvang 20.00 uur, op de woensdagavonden van: 7 september, 5 oktober, 2 november, 23 november demonstratie bindavond, 14 december 2011 en 4 januari 2012.

Geachte leden.

Eerste digitale clubblad.

Zoals jullie in het vorige clubblad hebben kunnen lezen zijn wij vanaf nu, het 3^e kwartaal 2011, gestart met het **digitale clubblad**.

Dit is de eerste versie in de digitale uitvoering en dus alleen op uw pc en de site van The leader te lezen, www.vliegvisgroeptheleader.nl

Onze penningmeester stop er mee.

Begin juni heeft onze penningmeester **Richard van Ewijk** te kennen gegeven dat hij het penningmeesterschap voor The Leader niet langer meer kan vervullen i.v.m. zijn te drukke werkzaamheden.

Richard heeft vanaf begin 2008, het penningmeesterschap vervuld en uiteraard moeten wij hem hiervoor bedanken.

Gelukkig hebben we een van onze leden, te weten Carlo Rutjes, bereid gevonden het penningmeesterschap van Richard over te nemen.

Heel belangrijk is dat nu het rekeningnummer van The Leader gewijzigd is, zie hiervoor ook de colofon en hieronder in het hoofdstukje **contributie**.

Nieuwe leden.

Dit kwartaal hebben we weer drie nieuwe leden kunnen inschrijven bij The Leader.

Te weten: Dirk Schmit, Otto Maitimu en Gertjan de Vries

Welkom bij The Leader en veel vliegbind- en vliegvisplezier.

Contributie.

Op speciaal verzoek van onze penningmeester maken wij u er op attent, dat voor het eind van het jaar de jaarlijkse contributie weer moet worden overgemaakt op de rekening van de penningmeester.

Er zijn leden die denken dat het automatisch wordt afgeschreven, dit is **niet** zo.

U moet het bedrag van 15 €zelf overmaken op rekeningnummer 629563691, t.n.v. Carlo Rutjes inzake vliegvisgroep The Leader van de ABN-AMRO-bank.

Demonstratie bindavond.

Op 23 november hebben wij een demonstratie bindavond.

Op deze bindavond geeft **Thomas Snel** voor u een demonstratie in het binden van realistische vliegen.

Thomas zal met behulp van een videocamera de diverse technieken laten zien die voor het binden van zo'n vlieg noodzakelijk zijn.

U hoeft geen bindspullen mee te nemen het is een demonstratie.

Voor de 23^e november ontvangt u hierover nog een nieuwsbrief.

Vreemde eend in de bijt.

Eind juni werd ik opgebeld door een man, genaamd **Don Schley**, met de mededeling dat hij zojuist van Ton Temming van Traditional hengelsport vandaan kwam en ons clubblad in zijn handen had wat hij daar vandaan had meegenomen. Hij vertelde mij dat hij erg verbaasd was dat wij zo'n leuk clubblad niet meer uitgaven en overgingen op de digitale versie. Hij vond het zoals hij zei, doodzonde. Ik heb de man, die overigens geen lid is van The Leader uitgelegd dat dit het gevolg was van, en hem verwezen naar de tekst daarover in het blad dat hij in zijn handen had.

Don vertelde mij dat hij ook een vliegvisser was en tevens hengelsportcontroleur in de omgeving van Kortenhoeve. Ook vertelde hij dat hij regelmatig stukjes schreef voor verschillende bladen en verzocht mij of het goed was dat hij een klein stukje schreef voor in ons blad. Omdat hij mijn nieuwsgierigheid had gewekt vertelde ik hem dat dat ok was. Het is natuurlijk best aardig als buitenstaanders op zo'n positieve wijze reageren.

Vandaar nu eens een inzending zie hieronder, van een vliegvisliefhebber, een buitenstaander, die ook ons blad leest.

Hoed (t) U.

Vissers en buitenmensen worden vaak blootgesteld aan de zon.

Voor even is dit best gezond (vitamine D), maar te lang in het zonnetje kan zeer schadelijk zijn.

Daarom : Hoed(t) u, draag een hoed of een pet, bedek uw armen en uw hals.

Vooral voor de vissers die de hele dag stil aan de waterkant zitten, speelt het ultraviolet in het zonlicht in de meeste gevallen een belangrijke rol.

Dermatologen maken overuren vanwege de vele gevallen van huidkanker.

Het ontstaan van huidkanker is wanneer gewone huidcellen ontaarden in kwaadaardige cellen die ongeremd kunnen delen. Dit veroorzaakt vlekjes en plekjes die vaak jeuken of niet willen genezen. In een vroeg stadium is alles nog goed te behandelen (crème, bevrozing) en daarna volgt de plastisch chirurg. Vandaag aan de dag wordt bij veel oudere mensen huidkanker aangetroffen, omdat men in het verleden er vanuit ging dat het gezond was in het zonnetje en deze van jongst af aan blootgesteld zijn aan veel zon. Antizonnebrandmiddelen beschermen de huid tegen verbranden en uitdrogen. Er zijn veel antizonnebrandmiddelen met verschillende beschermingsfactoren verkrijgbaar. Let bij de keuze op de beschermingsfactor, uw huidtype, de waterbestendigheid en de vorm van het middel, bijvoorbeeld lotion, gel of crème. Uw apotheek adviseert u graag bij het maken van een keuze.

Dus wees voorzichtig, niet teveel zon.

Don Schley,(Leest regelmatig uw clubblad.)
<http://www.fishinginfo.eu/>

Zalmvissen in de Kola.

Voor het eerst sinds lange tijd weer een verre reis, spanning! En spannend uiteraard want ik heb een filmverslag van Jos Vanrunxt gezien over zijn Kola-reizen in 2009, waarvan Gerrit van Middelkoop en Hans Klutz deelnemer waren. Daarna filmpjes zien op Youtube, vliegen binden, werplessen bijwonen om 2-handig te leren werpen, een nieuwe reel en 2 nieuwe lijnen kopen, etc, etc. En dan op 3 Juni vertrekken we, met 5 man uit Amsterdam en 2 vanuit Parijs om 's avonds om 11 uur in Murmansk een heel nieuwe wereld binnen te stappen, gelukkig wat koeler dan in Amsterdam en een nacht die niet donker wordt. Het vliegveld is klein, een oude dame controleert of je wel je eigen bagage van de band raapt. Jeroen Wöhe begroet ons en introduceert Dimitri, onze chauffeur voor de komende 6 uur. Een reis naar het eindpunt van de wereld, het dorp Varzuga. Na 5 uur stopt het asfalt, het aangewalste puin dat volgt is gelukkig droog maar hobbelig, en zo, langs de boorden van de Witte Zee, komt Varzuga nader. Hier word het aangewalste puin een zandweg met gaten die alleen met een 6-wiel drive legervoertuig, een gangbaar vervoermiddel in deze streek, te nemen zijn. We ontmoeten hier Jos en Hans en Carl en Harm, die al een week eerder vertrokken en een andere rivier bevist hebben. Het minibusje brengt ons en onze bagage naar het heliplatform om vandaar de sprong in de wildernis te maken: 100 kilometer landinwaarts ligt het bovenste

Varzuga Camp pal aan de rivier, midden in de naaldbossen en moerassen, een verzameling houten cabins die functioneren als eetkamer, keuken, was- en douchehok/ toilet, 7 cabins voor de gasten, een grote cabin voor de gidsen en een SAUNA!!!

Aan de oever liggen de boten al te wachten op de vissers die eerst willen vissen, en dan pas gaan slapen, ikzelf kruip eerst in bed, dekbedje van de zaak! en 2 handdoeken. Na de lunch 3 man in een boot en stroomafwaarts om hier voor het eerst een lijn op het water te leggen.

De rivier staat middelhoog, 20 a 25 meter breed en voorlopig vis ik vanaf de oever, gelukkig is de begroeiing van berkenbomen pal langs de rivier niet zo hoog, zodat ik me ook nog een overhead cast kan permitteren.

De vissen zijn buitengewoon gretig die eerste dag en knallen op de vliegen, ally shrimps en cascades in de kleuren geel, oranje, rood en zwart. Maatje 8 doubles. Ik vang er twee die middag, vissen van een pond of 6 a 7.

De dagen daarna zijn de aanbeten veel voorzigtiger, soms een zacht plukken aan je vlieg.

Allemaal hebben we bugshirts en netjes om ons te beschermen tegen insecten, maar de eerste dagen zijn er veel vliegjes die alleen maar hinderlijk zijn, maar niet steken of bijten. Muggen zijn alleen 's nachts actief.

Later in de week krijgen we allemaal te maken met een vliegje dat wel bijt, hoewel je ze niet voelt. Je veegt een keer langs je oor en je hebt plotseling bloed aan je vingers, bloedproppen in je haren, je hals, en 's avonds kruipen ze in je broekspijpen.

Als je je bugshirt opent om te roken of te drinken maken een aantal van die smiechten gebruik van de gelegenheid om naar binnen te kruipen. Een enkeling reageert allergisch op de beten, zijn gezicht zwelt op, een oog zit dicht, maar denk maar niet de het vissen er onder lijdt, het is te mooi om hier te zijn er er niet van te genieten.

De zalmvisserij hier is heel anders dan dat ik gewend ben in Schotland op de riviertjes met bijna stilstaand water, waarbij je wel moet strippen om je vlieg attractief te laten zijn, hier op de rivier is het van belang dat je ver gooit, 60 graden naar de overkant met een mooi strekkende leader, een keer menden, en verder je lijn zo los vasthouden dat een plukkende zalm, een voorzichtige aanbeet, zonder weerstand de lijn door je vingers laat glijden. Dan pas zet je de haak!

Later in de week zakt het waterpeil snel, het waden gaat makelijker, de boten komen in de problemen, een motor word stukgevaren op een steen, maar we

blijven vis vangen, 273 zalmen totaal, maar ook veel vlagzalmen, snoeken en baarzen.

Ik mocht mijn verjaardag vieren in dit mooie land, de wodka smaakte me uitstekend, maar denk niet dat je tegen een Rus kan opdrinken!!

Zeer goed eten, niet te vergeten.

Kortom, ik heb alweer bijgetekend voor volgend jaar.

Kees van der Hulst.

Vliegvisseren op de Weisse Traun.

Ik had al eens een aardig artikel gelezen in het VNV-blad over de Weisse Traun in zuid Duitsland, over de dikke forellen en de mooie vangsten die daar mogelijk waren.

Nooit geschoten altijd mis was het credo en dat zorgde ervoor dat ik samen met John Lambo op vliegvisvakantie ben gegaan naar zuid Duitsland om aldaar te gaan vliegvisseren in de Weisse Traun.

Na kort overleg waren wij het er over eens dat wij een onderkomen zouden boeken in hotel de Forellenhof in Siegsdorf aan de Weisse Traun.

Gelukkig was er nog voor beiden een einzelzimmer beschikbaar en de datum werd vastgelegd in de laatste week van mei.

Als voorbereiding werd er door ons nog even bij een ervaringsdeskundige geïnformeerd naar de vliegen die daar wel eens killers zouden kunnen zijn en er werd ook nog gezellig met de ervaringsdeskundige onder elkaar een vliegje gebonden zodat wij beslagen ten ijs kwamen.

Op zondag 22 mei omstreeks 07.30 uur reden we naar zuid Duitsland, Beieren en kwamen na een prima reis omstreek 17.00 uur ter plaatse aan.

Na een lekker potje bier cq een glas fris werd de kamer ingericht en daarna bleek bij een blik in de rivier dat er een paar dikker forellen op ons lagen te wachten.

Als ik zeg dikke, dan bedoel ik knapen van 60 a 80 cm, dus dat beloofde wat.

De volgende morgen omstreeks 10.00 uur, na een prima ontbijt, togen wij samen met de Hr. Weiss de eigenaar van het hotel, naar de rivier.

Weiss vertelde ons dat hij voor ons tweeën een stuk rivier ter beschikking had dat in het naastgelegen dorpje Ruhpolding lag, omdat er voor het hotel anders te veel vliegvisseren stonden te vissen.

Dit was eigenlijk een tegenvaller, omdat wij die knapen al in de rivier voor het hotel hadden zien liggen en ik had mijzelf beloofd dat een ervan, de ik stilletjes de naam "de Bismarck" gegeven had, al aan mijn hengel had zien hangen.

Maar omdat wij ook voordelen zagen, maar twee vissers op een ander mooi stuk, zijn wij achter Weiss naar Ruhpolding gereden.

Na een kleine 10 minuten rijden toonde Weiss ons het begin van de strecke en ik zag direct in een poel een paar “zusterschepen” van de Bismarck liggen. Aan het eind en er tussenin toonde Weiss ons ook een paar mooie poelen met dikke forellen.

Al met al zo’n 5 km viswater alleen voor onszelf, en niet alleen dat maar gelegen in een prachtige natuur met de Alpen op de achtergrond.

De rivier was over het algemeen zo’n 15 a 20 meter breed met kraakhelder water met hier en daar een waterval waarachter mooie poelen met mooie dikke forellen van 30 tot wel 80 cm.

Ook mooie grindbedden met aan de zijkanten van de rivier waterstromen waarin mooie forellen lagen.

Het eerste poeltje van John.

Direct na de rondleiding trokken John en ik het waadpak aan en trokken er op uit. John had zichzelf een paar forellen beloofd die in de eerste poel lagen en besloot er een droge vlieg in te werpen. Na een paar worpen had John er al drie te pakken dus dat beloofde wat.

Omdat ik niet van steen ben, trok ik een stuk verder stroomopwaarts en wist er ook na korte tijd een paar te haken.

De eerste dag al wisten we ieder voor zich een aantal heel mooie forellen te haken en dat onder een strak blauwe hemel met zomerse temperaturen. Zo aan het eind van de middag hadden wij ons toegewezen deel van de Weisse Traun afgestruind en waren hier en daar dik aan onze trekken gekomen en waren niet één andere vliegvisser tegengekomen. Dus vol van de dag gingen wij met een goed gevoel op het avondeten af in het hotel.

De volgende morgen na het ontbijt gingen we weer met de auto naar Ruhpolding. Omdat de lijn niet de gehele dag strak kan staan, zijn wij eerst het dorp ingegaan en hebben op een aardig terrasje eerst een lekker bakkie koffie met een punt gebak genomen. Vervolgens naar de rivier en weer in de waadpakken. Omdat wij de vorige dag de rivier aardig verkend hadden wisten wij waar de dikke jongens lagen, dus ieder voor zich op voor hen mooie plekken de rivier in en zwiepen maar. Ook die dag kwamen we weer aan onze trekken.

Een mooie dril in de stroom.

Een paar regenboog- en beekforellen, van zeer mooie afmeting konden de droge vlieg niet weerstaan. Ook wist ik een paar forellen aan de nimf te haken. Tot mijn verbazing haakte ik een klein forelletje van zo'n 20 cm aan een zware montana (steenvlieg nimf) van 25 mm.

Aan diezelfde nimf haakte ik ook een " zusterschip " die bijna niet van z'n plaats te krijgen was. Na een mooie drill verspeelde ik hem, balen dus.

Een jumbo van John.

Wederom met een goed gevoel naar het hotel voor het avondmaal en een drankje. In de avonduren deed zich een waar spektakel voor. Omstreeks 20.00 uur, deed zich een ware hatche voor. De lucht was gevuld met duizenden gele sedges die uitgekomen waren. Dat dit zijn uitwerking op de visstand had was wel duidelijk. Overall hoorde en zag je forel stijgen die zich te goed deed aan deze lekkernij. Na dit natuurverschijnsel trokken John en ik onmiddellijk ons plan en besloten hier ons voordeel mee te doen.

Zo besloten wij dat wij de volgende avond niet naar het hotel zouden gaan om te eten, maar dat wij in Ruhpolding zouden blijven en na het eten weer te water zouden gaan voor het avondspektakel.

De volgende morgen eerst even op het terras voor het hotel een paar gele cdc-vliegjes op haakje # 19 gebonden om voor de avonduren beslagen ten ijs te komen, en vervolgens weer op weg naar de koffie op terras in Ruhpolding. Na de koffie weer het waadpak aan en te water voor weer een mooie dag vliegvissen in de Traun.

Het weer was nog steeds zomers met eigenlijk iets te hoge temperatuur, zo'n 30 graden. Maar we moesten niet klagen, want het kan ook anders.

Wederom goed gevist en rond een uur of 4 in de middag besloten wij voor een pilsje en een warme maaltijd naar het dorp te gaan.

Daar kwamen wij bij een Italiaan terecht die een pizza voor ons bereidde van wereldklasse, zeldzaam lekker gegeten. Na daar genoten te hebben, op weg naar het avondspektakel.

Een spektakel werd het. Zo rond 20.00 uur, werd weer de lucht weer gevuld met duizenden gele sedges die ook z'n uitwerking had op de vis.

Dat ons de die morgen gebonden cdc-vliegjes ons goed van pas kwamen, bleek ook wel, het was een gekkenhuis, ze bleven stijgen en bijten. Ook andere kleuren cdc-vliegjes , groot of klein, werden gretig genomen.

Dat er ook hele grote forellen lagen van rond de 80 cm schreef ik al, John kreeg er een aan de haak. Het werd een dril waar alles inzat. Toen John dacht dat hij hem had en hij onthaakt kon worden schudde hij nog even met z'n kop en ging er alsnog vandoor, jammer maar werkelijk een topdag.

Ook de klinkhamer deed het.

Op de donderdag na wederom een prima visdag te hebben gehad met mooie vangsten, begon het in de namiddag flink te betrekken en we hoorden in de verte onweer naderen.

Wij hadden al afgesproken dat wij bij naderend onweer ons zouden verzamelen bij de auto dus dat gebeurde ook.

Het was toch tijd voor de warme hap in het dorp, dus uit de waadpakken en naar het dorp.

Toen wij de auto in het dorp geparkeerd hadden en te voet op weg waren naar een restaurant, waren wij op de seconde nauwkeurig binnen voor een stortbui van ongekende grootte.

De deur was nog niet achter ons gesloten of de dakgoten stroomden over vanwege de watermassa die naar beneden kwam.

Dat de weergoden ons gunstig gestemd waren bleek, want het eten was nog niet op en de zon scheen weer.

Na wederom een voortreffelijke maaltijd en een lekker ijsje bij de plaatselijke ijssalon, gingen wij weer op weg naar de rivier.

Daar bleek de hevige stortbui zijn uitwerking niet gemist te hebben.

In twee uur tijd was de rivier met een halve meter gestegen en de kleur was dan wel niet bedorven, maar de helderheid was wel verdwenen.

Als dat dan maar geen vervelende uitwerking op de volgende dag zou hebben dachten wij.

De volgende dag scheen de zon bij het opstaan weer stralend.

Onze eerste gang na het aankleden was naar de rivier om te kijken hoe het met de waterstand en de helderheid gesteld was.

Bij de eerste aanblik op de rivier bleek, dat hij weer kraakhelder was met wel iets meer water. Dus vol goede moed naar het ontbijt.

Na het ontbijt wederom naar Ruhpolding voor de koffie met het gebak, want het was nog steeds vakantie en de leader hoeft niet steeds gespannen te staan.

Na de koffie omstreeks 11.00 uur naar de rivier en de waadpakken aan.

Tijdens de koffier zagen wij in de verte boven de bergen al dat de lucht een beetje onstabiel was met het vermoeden dat het weer wel eens kon veranderen.

Toen wij te water gingen spraken we weer af dat wij bij onweer elkaar weer bij de auto zouden treffen.

Na een paar uur vissen en weer een paar mooie forellen, bleek aan het eind van de middag het gerommel weer op te steken zodat het raadzaam was om langzamerhand uit het water te gaan.

Op weg naar de auto kwam er weer onder een paar enorme onweersklappen een flinke bak water uit de hemel, dus wij weer naar het dorp voor de avondmaaltijd.

Nu bleef het onveranderd hard doorregenen en na de maaltijd gingen wij weer even bij de rivier kijken.

Wat wij nu zagen deed ons de moed in de schoenen zakken.

De mooie heldere rivier was veranderd in een kolkende rivier die met meer dan een meter gestegen was en het water had de kleur van chocolademelk.

De poelen waar wij eerst goed gevangen hadden, waren niet meer zichtbaar en zelfs boomstammen dreven door de rivier.

Na dit schouwspel was er niet veel hoop meer dat de rivier de volgende morgen weer helder en waadbaar zou zijn.

Gelukkig hadden wij er in alle opzichten al een heel mooie week opzitten dus het kon eigenlijk niet meer stuk.

Wij besloten dan ook om de dag daarop, op zaterdag, weer naar huis te gaan en zo gebeurde het ook.

Wel bij het vertrek nog bij de rivier gekeken en ons vermoeden bleek juist, er was vanwege de harde stroom beslist niet te waden en de kleur was ook onveranderd donker.

Een kolkende rivier.

Op zaterdag vertrokken wij te 08.00 uur en waren omstreeks 17.00 uur na een prima terugreis weer veilig thuis, met een mooie herinnering aan de Weisse Traun, een rivier zeker voor herhaling vatbaar.

Ad Werdekker.

Onze Upper Varzuga trip 2011 zit er weer op.

Totaal 273 zalmen zijn geland. Unieke prestatie voor een groep van 10 mensen. De eerste dagen zat er nog niet veel zalm op de rivier maar via onze Russische contacten wisten we al dat de zalmen de rivier op zwommen en ons op tijd zouden bereiken.

Ook de mensen die nog nooit zalm gevangen hadden zijn zeer succesvol geweest dankzij de zeer goede voorbereidingen de werplessen de theorielessen en bovenal hun bovengemiddelde persoonlijke inzet. Een goede voorbereiding zal zich terugbetalen.

Ook hebben we de zalmmaagden (een visser die nog nooit zalm heeft gevangen) op de rivier goede begeleiding gegeven. Een goede pluim verdient de organisator van onze reis Jos Vanrunxt, hij maakt met zijn kennis van zaken onze reizen een succes.

Maar laten we ook Ton Temming niet vergeten die met zijn materiaal adviezen iedereen heeft geholpen en zijn clubruimte gratis beschikbaar stelde voor de theorielessen.

De echte vangkampioen was de Fransman Michel die persoonlijk zelfs 43 zalmen wist te landen. Voorwaar een unieke prestatie maar hij vist dan ook al een leven lang op zalm.

Michel is een man die alle bekende rivieren heeft gevist en in de duurste lodges is geweest hij was na mij de tweede die de reis alweer heeft geboekt voor 2012.

Volgens Michel is het stuk rivier wat wij bevissen het mooiste en beste stuk van

het hele Kola gebied. Zalmen van 4 en 6 kilo zijn volop aanwezig maar ook uitschieters van 3 en 10 kilo zijn mogelijk.

Voor Steven (rechts op de foto) was de tweehandige hengel en Zalmvissen nieuw, hij wist 9 Zalmen te landen voorwaar een geweldige prestatie.

Over 6 weken vis ik in Canada op Pacifische Zalm, maar deze reis zal ik niet snel vergeten.

Zelf lande ik samen met mijn vriend Carl 50 zalmen hij 26 en ik de rest. Zalm 49 en 50 hebben we laten vangen door onze gids die zelfs nog niet kon werpen met de vliegenlat.

In slechts 3 dagen leerde ik hem werpen en vissen, hij lande de derde dag een 4 en een 6 kilo zalm. Dus wij moesten nummer 49 en 50 ook nog vangen de laatste dag lande ik nummer 49 en toen Carl nummer 50 lande zijn we gestopt. Genoeg is genoeg.

Als er in de club nog leden zijn die deze reis ook willen maken, neem dan contact op met www.atlanticsalmonsafari.com of www.dutch-spey-cast.nl

Hans Boomsluiters

www.vliegvisgroeptheleader.nl